

Nieuwsbrief

Juni 2022

Marjanne
in Zambia

Lieve familie, vrienden en nieuwsbrieflezers,

Op mijn bureau ligt standaard een lijstje met activiteiten die ik mag doen en zaken waar ik op moet letten. Of het de leeftijd is of niet, het werkt in elk geval! Het geeft dagelijks een voldaan gevoel als het lijstje van de dag afgewerkt is. Soms lukt het niet en hevelen we dingen over naar een volgende dag. Regelmatig komen er namelijk ongeplande verzoekjes binnen die ook om aandacht vragen. Het schrijven van deze nieuwsbrief is al een paar keer overgeheveld naar een andere dag. Vandaag moet het er toch maar eens van komen, want anders is juni voorbij, voordat de brief de deur uit is ...

De regen tikkelt gezellig tegen de ruit. Dat geeft teveel geluid om een Bijbelfilmpje in te kunnen spreken. Gelukkig is het materiaal dat morgen de deur uit moet al klaar. Voor een schrijfmiddag is regenachtig weer perfect! Ik blijf me verbazen over de wisselingen in het Hollandse weer. Heerlijk warme, zonovergoten, bijna Zambiaanse dagen worden zo weer door verkoelende winden weggeblazen. Strakblauwe luchten, sneeuw witte stapelwolken, grijze donderkoppen, kleurrijke zonsondergangen ... Ik geniet er echt van!

Net zo snel als de luchten wisselen, kan de invulling van mijn dagen wisselen. Al probeer ik wel een beetje een stramien in de weken en dagen aan te brengen. Elke werkdag begint met het versturen van Bijbelfilmpjes in een of meerdere talen. Op de maandagen en woensdagen maak ik meestal een nieuw Engels filmpje met bijbehorend werkblad. De dinsdagen gebruik ik ter afwisseling het liefst voor allerlei schrijfopdrachten. (Denk aan verhalen voor het kerkblad, voor zendingsbladen, gebeds- en nieuwsbrieven voor de zendingspost, mijn eigen nieuwsbrieven en de verhalenbundel voor kinderen die DV begin september in de winkel zal liggen.) De donderdagen vullen zich met filmpjes in andere talen in elkaar zetten. De vrijdagen stonden de achterliggende maanden in het teken van lesgeven aan Oekraïense kinderen.

Maar eigenlijk ligt alleen zo'n lesdag echt vast. Met de andere activiteiten kan ik schuiven, al naar gelang andere zendingsactiviteiten om voorrang vragen.

Vragen of meer weten?

Neem gerust contact op met de thuisfrontcommissie: TFC Marjanne in Zambia | p/a Kuntzestraat 94 | 8071 KV Nunspeet
t (0341) 26 08 93 | e marjanneinzambia@gmail.com

Adres Marjanne Hendriksen: Laan 44-C | 8071 JB | Nunspeet
t 06-57529719 | e marjannehendriksen@hotmail.com

Werkoverleg met mijn Zambiaanse directeur of met de twee collega's van het scholenproject kunnen de planning danig in de war schoppen. Die vinden namelijk plaatst als er op de zendingspost een sterk genoeg internetsignaal is. Dat kan 's morgens om half 8 al zijn, maar ook rustig 's avonds rond een uur of 10.

Regelmatig krijg ik foto's en filmpjes uit Zambia toegestuurd. Amai Chipanga heeft na een lange lockdownperiode de kinderclub weer opgestart. Zo fijn dat de kinderen weer wekelijks samenkomen om te zingen, te bidden en een Bijbelverhaal te horen!

Collega Martha is ook weer volop aan de slag. Ze vertelt Bijbelverhalen voor de radio. Ook maakt ze onderwijsmateriaal en is ze onlangs begonnen met leesklassen voor kinderen die niet naar school gaan. Ik word zo blij van dit initiatief!

Niet alleen heb ik regelmatig contact met Zambia, ook met hen die Bijbelfilmpjes vertalen of inspreken bel ik regelmatig. Het is niet ongebruikelijk dat ik 's nachts om half 1 contact heb met Azië. Ik weet nog hoe vroeger bij aardrijkskunde er een les was over verschillende tijdszones. Ik vond dat toen maar een ingewikkeld gebeuren. Nu ervaar ik het aan de lijve. Gelijktijdig geniet ik enorm van de wereldwijde contacten.

Net zoals ik het ook telkens weer prachtig vind om in Nederland mensen en kinderen te ontmoeten en hen te mogen vertellen over zendingswerk. Eindelijk kon ik weer een dagje naar de trouw meelevende groep senioren in Amsterdam. Elk verlof word ik door hen uitgenodigd, maar door de coronatijd had ik deze mensen ruim twee jaar niet meer ontmoet. Ik mocht naar een school voor een presentatie. Ze hadden een projectweek over Afrika. Altijd leuk! En de kinderzendingsmiddag in Nunspeet was een waar feest. Zestig paar ogen waren ruim een uur gefixeerd op het scherm waarop we zagen hoe het leven voor kinderen in Zambia is. Het zijn gouden kansen om te vertellen wie de Heere wil zijn voor de kinderen in Zambia én voor de kinderen in Nederland! Wat zou het mooi zijn als er al een verlangen wakker is geroepen om later ook in Gods Koninkrijk te mogen dienen ...

Met datzelfde doel kruip ik met zekere regelmaat achter de microfoon in de studio van onze kerk om mensen te interviewen die in Nederland of elders een taak hebben in zending, evangelisatie of hulpverlening. Zo bemoedigend om te horen hoe de Heere werkt! Het levert mij ook nog weleens nieuwe contacten op voor het Bijbelfilmpjesproject.

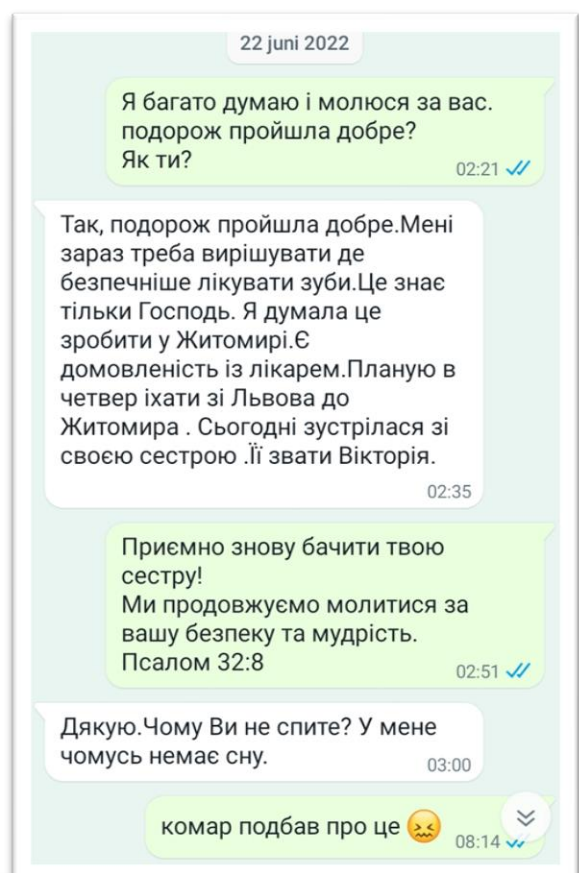
Zelf geïnterviewd worden is minstens zo spannend. Vooral als dat voor camera's gebeurt. Ik moest er helemaal voor naar Lisse. Weer een ervaring rijker! Een geheel andere ervaring was mijn eerste bezoek aan een AZC. Daar ontmoette ik de dame die voor ons de Bijbelverhalen in het Nepalees inspreekt. We hadden elkaar al regelmatig gezien en gesproken via videobellen, maar echt elkaar ontmoeten geeft zoveel extra's. Nu ontmoette ik ook haar man en kinderen, hoorde hun levensverhaal en kreeg een uitnodiging om toch zeker te blijven eten. Lekker Nepalees!

Ik zit tegenwoordig ook weleens bij Oekraïense mensen aan tafel. Contacten die zijn ontstaan door het lesgeven aan de vluchtelingenkinderen. Na de zomervakantie worden de leerlingen ondergebracht in speciale taalklassen. Daarmee vervalt voor mij het lesgeven op vrijdag. Maar dat is niet het einde van het bezig zijn voor de Oekraïners. Ik ben gevraagd om een gezin te begeleiden. Mooie taak.

Ook zijn we in april gestart met onze Bijbelfilmpjes en werkbladen in het Oekraïens te maken. Twee gevluchte jufs uit Kiev helpen mij daarbij. Er zijn nu 10 lessen klaar. Heel mooi is dat Driestar Educatief dit materiaal online beschikbaar stelt voor alle Nederlandse scholen die Oekraïense kinderen opvangen. Zelf verspreiden we de filmpjes en werkbladen via WhatsApp naar een groeiend aantal adressen.

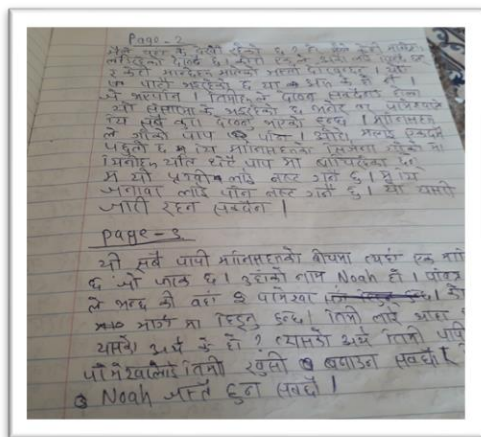
Ja, en dan krijg ik appjes terug in het Oekraïens. Ook Arabische teksten verschijnen af en toe in mijn telefoon. Fijn dat er vertaalprogramma's zijn, want zo kan ik toch communiceren met mensen die ik absoluut niet versta.

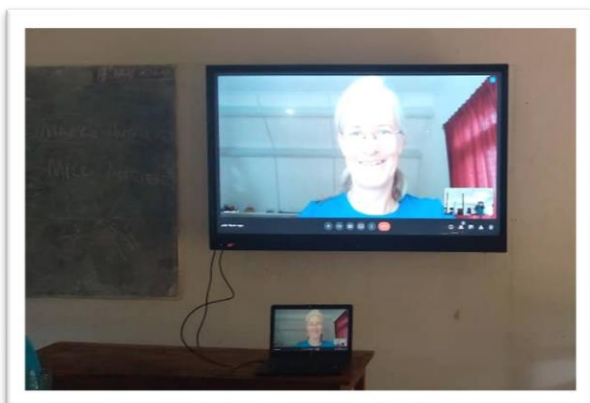

Al met al zijn we met ons project nu in 8 talen bezig. (Voor wie eens wat wil bekijken: Zoek op YouTube naar Biblword, op Facebook naar Covenant College of op de site van Bibleandbookministry.)

Schreef ik in de vorige nieuwsbrief dat we contacten hebben in 45 verschillende landen, ondertussen staat de teller op meer dan 60. Ik kan me alleen maar verwonderen over al die open deuren die de Heere God ons geeft! Hem zij alle eer voor de mensen die Hij op ons pad brengt en voor wat we samen mogen doen.

Werken in Gods Koninkrijk is altijd teamwork. Dat beseftte ik weer eens extra in de week dat ik online een aantal dagen les mocht geven op onze Bijbelschool en internet het twee derde van de tijd liet afweten. Het proefdraaien was veelbelovend met het nieuwe digibord dat de Bijbelschool had ontvangen. Helaas, we blijven regelmatig tobben met zwak internet.

Maar de studenten hebben er niet onder geleden. De administratrice had al mijn lessen uitgeprint, waardoor collega Martha keurig de mannen aan het werk kon houden. Ze bedacht er zelfs nog een leuke opdracht bij en liet de mannen iets knutselen om het evangelie met vijf kleuren uit te leggen. Prachtig!

Teamwork is ook wat er in Nederland gebeurt. Zonder zendende, biddende thuisgemeente zou ik niks beginnen. We danken de Heere dat dit nu al 15 jaar zo mag zijn!

De dag waarop ik 15 jaar geleden voor het eerst in Zambia aankwam, kreeg dit jaar een extra mooi tintje. Ik werd enorm verrast door een berichtje van de zedingsouderling of ik mijn directeur en zijn vrouw wilde bellen met de uitnodiging om DV in september naar Nederland te komen. De reacties van Emmanuel en Maggie waren goud waard!

Ondertussen zijn de voorbereidingen in volle gang. Paspoorten zijn geregeld. Nu kunnen we het proces starten om een visa te krijgen. We denken na over de invulling van de tijd dat de Sakala's in Nederland hopen te zijn: de eerste ontmoetingen zijn al ingepland. Want zeg nu zelf: dit is toch wel een heel unieke kans om de band met het zedingsveld aan te halen. Ik vertel al jaren het een en ander, maar hoe mooi zal het zijn om nu uit Zambiaanse mond te horen hoe de Heere werkt. Mocht u/jij ook van de gelegenheid gebruik willen maken om iets te organiseren, laat het mij dan weten. Dan kijken we wat mogelijk is.

Deze nieuwsbrief is vol. Waar DV de volgende over zal gaan, is nu wel te raden ...

Een hartelijke groet,
Marjanne